

ชื่อเรื่อง : ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

The Effect of Group Counseling on Emotional Intelligent of Student in Nakhon Sawan Rajabhat University

ชื่อผู้วิจัย : นายภาณุพงษ์ คงจันทร์

บทคัดย่อ

การวิจัย ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มกับนักศึกษาที่ไม่ได้เข้าร่วมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม 2) เพื่อเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ก่อนและหลังการเข้าร่วมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม วิธีดำเนินการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 90 คน สุ่มแบ่งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 45 คน กลุ่มทดลองจะเข้าร่วมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเป็นเวลา 8 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง รวม 8 สัปดาห์ กลุ่มควบคุมไม่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ก่อนและหลังการทดลองให้นักศึกษาทั้งสองกลุ่มตอบแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากการทดสอบหาค่าที่ (t – test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างจากนักศึกษาที่ไม่ได้เข้าร่วมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม โดยนักศึกษาที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษามีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักศึกษาที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีความฉลาดทางอารมณ์หลังเข้าร่วมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มแตกต่างจากก่อนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม โดยหลังการเข้าร่วมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สาขาจิตวิทยาและการแนะแนว ภาควิชาเทคนิคการศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

คำนำ

เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าขึ้น ย่อมต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีความดี มีคุณธรรมจริยธรรมและมีความเสียสละ มุ่งมั่นในการพัฒนาประเทศชาติ ซึ่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นั้นต้องใช้กระบวนการให้การศึกษา และต้องถือว่าการศึกษาคือทั้งการพัฒนาและการปลูกฝังที่ต้องสะสมใช้ระยะเวลายาวนานและมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องมากมาย ที่จะทำให้ได้บุคคลตามความต้องการของประเทศ ตรงตามเป้าหมายในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและคุณธรรมในการดำรงชีวิต สามารถที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาถือว่าเป็นความหวังของประเทศชาติ ที่จะทำหน้าที่ในการผลิตบัณฑิตให้ออกมารับใช้สังคม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกำหนดแนวทางนโยบายในด้านการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิตให้เป็นไปตามความคาดหวัง และเป้าหมายที่จะเป็นทรัพยากรบุคคล ที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศได้

อย่างไรก็ตาม การผลิตบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ข้างต้นนั้นประการสำคัญคือความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Intelligence) ถ้าพึงการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน หรือการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรในสาขาวิชาต่าง ๆ ไม่สามารถที่จะสร้างคุณลักษณะที่สมบูรณ์ให้เกิดขึ้นกับบัณฑิตได้ทั้งหมด จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการเชิงปฏิบัติคือ “การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม” เป็นกลวิธีที่จะช่วยเสริมเติมเต็มและพัฒนาให้นักศึกษาดังกล่าว ได้ (ทศพร ประเสริฐสุข ,2543 : 115)

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์เป็นสถาบันการศึกษาที่จะต้องรับผิดชอบต่อสังคมเรื่อง การผลิตบัณฑิตให้ออกไปรับใช้สังคม ให้มีคุณลักษณะเป็นผู้รอบรู้และสามารถที่จะสื่อสารนำความคิดของตนเองไปสู่สังคมได้ ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ รวมทั้งมีความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ ประกอบกับผู้วิจัยซึ่งมีประสบการณ์ในการทำงานด้านกิจการนักศึกษา มาอย่างต่อเนื่องยาวนาน ได้สังเกตเห็น บรรบารวมข้อมูล และวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานพัฒนา กิจการของนักศึกษามาโดยตลอด และได้ข้อสรุปว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีมักจะมีขาดคุณลักษณะ ด้านการเข้าใจตนเอง ไม่สามารถบริหารอารมณ์อย่างเหมาะสมได้ รวมทั้งขาดทักษะการสร้างมนุษยสัมพันธ์ อาจเป็นปัญหาในการปรับตัวในอนาคต

ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิจัยเรื่อง ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ให้นักศึกษาเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะทางอารมณ์ที่ สมวัย และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข